

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת: 18:44
יציאת השבת: 19:42

עלון מס' 218
"ד אלול התשע"ב
כי תצא

"מחודדין בפיר" ...

שיהיו דברי תורה

"והייתה בהנניזו ה' א-לוהך לך מכל אויביך מסביב..לא תשכח"

צריך לצוות על האדם באופן מיוחד לא לשכוח את הקדוש ברוך הוא, גם בשעה שטוב לו

כך חולף הזמן, ונותרו עוד שתי דקות לתחילת הפגישה. קצב הלב מתגבר, הזיעה זולגת. מה עושה יהודי מאמין במצב כזה? פונה לבורא העולם: "ריבונו של עולם, אם תסדר את הענין הזה, אני מבטיח סכום, נאה לצדקה, אני אקפיד יותר על התפילה, אקבע עיתים לתורה..."

תוך כדי דיבור הוא רואה שמישהו מאותת כי הוא יוצא מן החניה, אנחת רווחה נפלטת מעומק ליבו - "ריבונו של של עולם, אני כבר לא צריך עזרה, הסתדרתי לבד..."
זו בדיחה עצובה, כי כך לעיתים אנו מתנהגים. כשאדם נמצא במיצר הוא מבטיח הבטחות, וברגע שהוא יוצא למרחב הוא שוכח הכל..

העולם מספר בדיחה, אפשר לומר בדיחה עצובה, על אותו אדם שנקבעה לו פגישה חשובה במשרד הפנים, פגישה שהוא עתיד להרוויח ממנה הון תועפות, ושהוא עמל שנה שלימה כדי להשיג אותה. הפגישה נקבעה לשעה שתים עשרה בצהרים, לכן הוא יצא מתל-אביב בשעה עשר, כדי לקדם פני כל רעה. הוא אכן ראה את הנוולד - הדרך לירושלים התארכה מעבר לרגיל, תנועה צפופה, פקקים, וכך הוא הגיע לחניון של משרד הפנים רק עשר דקות לפני המועד. אך שם, ציפתה לו הפתעה לא נעימה - החניון היה מלא עד אפס מקום, וכך גם כל הרחובות מסביב.. מיוזעינו עושה עם רכבו סיבוב אחר סיבוב, אך לשווא - אין מקום פנוי.

"כי תצא..."
לא כתוב כי תצא
אלא כי תצא בלשון יחיד
שכן אין גוברים על
הטוב בלחלמה אלא
אם כן יש אחדות,
כשהעם כולו עולד
בלחלמה כאיש אחד..
שושנת סברהם

"ושמחו את אשתו..."
השלמה האלמיתית היא
לדבר עם האישה
דווקא בשנה הראשונה
ולא רק...

~ החזון איש ~

~ מתוך ומתוק האור ~

"ויד תהיה לך אל אוזן"
אל תקרי אזן אלא אוזניך..

מספרים על רבי עקיבא איגר זצ"ל שבעת זקנה הוא לא שמע כמעט, ואילו כשהיה שומע איזה דבר תורה אפילו מרחוק לא היה לו בעיות שמיעה פתאום. וכששאלו אותו על הדבר אמר להם:
אוזני כל הזמן שמעו דברי תורה עד שאינם יכולים לשמוע דברים שאינם של תורה אבל דברי תורה אוזני קולטות ומבינות די מהר. עלינו לבחור מה לשמוע..

"כי יהיה לאיש בן..."

הרב מאיר מונק שליט"א יעץ לכל הורה לערוך רשימה על גבי המקרר, בה ירשום כל פעם בה הוא מעיר לילד ומבקר אותו וכל פעם בה החמיה לו. אם רשימת הביקורת ארוכה יותר מרשימת המחמאות - סיים - על ההורה לדעת שהוא בבעיה..

מתוך ומתוק האור

"תמוזה את זכר עמלק"
כאשר נמחה את
זכר גימט' 227 נמשם
'עמלק' גימט' 240
ישאר ו"ג
כמנין 'אחד'
ואז תתקיים
נבואת זכריה
ביום ההוא יהיה ה'
אחד ושמו אחד...
ומתוק האור

דברים שאסרו בשבת משום 'קוצר'

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

מכיוון שתלישת כל דבר שגידולו מן הארץ ומחובר לקרקע, יש בו משום מלאכת 'קוצר' האסורה בשבת, ראו חכמים לנכון לאסור כמה דברים בכדי שלא יכשלו באיסור זה:

א. אין עולים באילן בשבת, ואין נתלים בו, ואין נשענים עליו, ואין משתמשים באילן, שמא יתלוש בשבת.

ב. אף ב-'צדי' האילן אסור להשתמש בשבת, דהיינו בדבר התחוב או קשור באילן, כגון מסמר שתקוע באילן אסור לתלות עליו דבר מה.

ג. מותר להשתמש בשבת ב-'צדי צדדים' של האילן, דהיינו בדבר שנשען על דבר התחוב באילן, כגון סל שתלוי על מסמר שתקוע באילן מותר להניח או לקחת ממנו דבר מה.

ד. מותר להשתמש בשבת בערסל שתלוי על לולאה או וו שמחוברים לאילן ('צדי צדדים' של האילן), אבל אם הערסל מחובר ישירות לאילן ('צדי האילן'), אסור להשתמש בו.

ה. אין להניח על האילן, אף מערב שבת, שום דבר הראוי להינטל בשבת, אבל מותר להניח נר או מנורה חשמלית מבעוד יום על גבי אילן שבחצר, כיוון שאינו ניטל בשבת ואין חשש שייקחנו משם בשבת.

ו. מותר להשאיר בשבת כביסה התלויה על החבל מערב שבת, גם אם החבל קשור משני צדדיו לאילנות

(מכיוון שהכביסה אינה תלויה ישירות על האילן, ובה לא גזרו).

ז. לא גזרו חכמים על שימוש בדשא בשבת, ולכן מותר לשבת או לשכב על הדשא בשבת.

ח. אין רוכבים על גבי בהמה בשבת, ואין נתלים עליה, ואין להשתמש בה אפילו ב-'צדה', דהיינו בדבר שמחובר או תלוי בה, כגון אוכף שמא יתלוש זמורה כדי להנהיג את הבהמה.

כאשר אנו אומרים "סלה לנו אבינו כי הטאנו" - דופקים על הלב. מכים על הלב כאילו אומרים לו - אתה גרמת לי לחטוא. אך מדוע דווקא עם אגרוף, עם יד קפוצה? האם לא די בהכאה ביד פתוחה? אלא שהיד הקפוצה - הקמצנות - אי פתיתת יד למעשה צדקה - היא שמפריעה "לפרוק את העוונות ולהינצל מהם.. בגללה נותרים אנו ב"הטאנו" ונענשים..

ומתוק האור

כא הגובע מביג דין עז ומעלה שישפטו בין לבין חבמו
זוכים שביצקו אורגו במעשי גחמלה
כאש קשנ

משל לעו"ד שעומד לפני שופט לסנגר על אדם שעבר עבירה, ומרצה לפניו את טענותיו במשך שעה ארוכה. לאחר שעו"ד מסיים את דבריו, פוסק השופט שיחזירו את אותו אדם לבית הסוהר. מסביר השופט לעו"ד שדרשה יבשה אינה שווה דבר. "אם היית מבקש מעומק הלב - אולי זה היה עוזר!"
אם בעשרת ימי תשובה התפילה תהיה מעומק הלב ...

הגר"ש פינקוס זצ"ל

"כי תצא למלחמה"

למלחמת היצר..

משל לבעל מסעדה שיושב רגל על רגל ופתאום מגיעים חמישים אנשים ורוצים לאכול. האם הוא יאמר להם אתם מפריעים לי לנוח? או שמא ישמח שבאו אליו ולא לשכנו? ודאי שהוא ישמח, למרות שעכשיו הוא הולך לעבוד קשה מאוד אבל כיון שהוא יודע שיש לו מזה רווח גדול אזי הרווח מבטל את הצער..

כן בעבודת ה', אם האדם רואה שקשה לו לקום בבוקר לתפילה למניין, ישמח מזה, כיוון שאם הוא יקום בכל זאת שכרו גדול מאוד, או אדם שיש לו נטיה לכעס, ישמח מזה, כי אם הוא יעבוד על הכעס ולא יכעס, שכרו רם ונישא. וכן בשאר המידות והתאוות..

ובחרת בחיים

תמוזה את זכר עמלק

סביב ארמונו של מלך אחד היתה גינה נאה ומטופחת במיוחד. גינה זו היתה מחמד עיניו של המלך, והוא לא התיר לאיש לדרך בה, ואפילו בני משפחתו לא הורשו לבקר בגינה המיוחדת. פעם אחת, הצליח בנו הקטן של ידיד המלך לתעתע בשומרי הגינה וחדר פנימה. אולם אז ציפתה לו הפתעה בלתי נעימה בעליל - כלב שמירה ענק, גדול ממדים, התנפל עליו ונשך אותו עד זוב דם. בעור שיניו נמלט הילד מן הכלב הזועם, ומעתה - בכל פעם שרצה המלך להזכיר לו את האיסור לטע"ל בגינה הפרטית, היה אומר לו בזו הלשון: "זכור את הכלב", ומילים אלו הוציאו מליבו כל שמץ תאוה לדרוך שוב באותה גינה...

באופן דומה, המטיף רבינו צדוק הכהן וביאר, מזהיר אותנו אותנו הקדוש ברוך הוא שלא נעלה על דעתנו לעזוב את התורה, ושלא נשכח חלילה את היותו משגיח עלינו באופן פרטי ויודע בכל עת את מעשינו. אזרה זה נאמרת לנו באמצעות זכירת מלחמת עמלק והציווי לבל נשכח חלילה שצרה זו באה עלינו מפני ע"רפו ידיהם מן התורה", ודי בהזכרת נשיכתו הכואבת של אותו כלב, כדי להסיר מלבנו כל מחשבת עוון!

ומתוק האור

עלינו לקיים את הנדר שנדרנו בשמחה
כמו בעת שנדרנו..

אמרות חכמה